

ROBERT DAVID : BALLADA FRANCOIS VILLONHOZ *

Fordította: BERKÓ SÁNDOR

Míg lógni fogok, Mesterem,
s míg a végzetes kötelet
az állam alá tekerem,
hadd utánozzam éneked.
Gyöngyházból vannak gombjaim.
Ó, volt valaha vigasság itt.
A század áldozata vagyok,
én, örök diák, Róbert Dávid.

Vagy fojtsam el beszédemet
és menjek éhesen tova?
munkám s gyermekem nem lehet...
Ha lopnék, sem lenne csoda.
Hallgass, biztatom lányomat,
meghalok... ám lesz új világ itt —
és megsimítom a homlokát,
én, örök diák, Róbert Dávid.

A szeméten, ha ébredek,
s ha jó kedvem van, s álmaim
raja lepkeként átlebeg
a valóság korlátain,
a gyerekeket figyelem
s nem lehet, hogy e bús csodát itt,
amelyben élnek, meg ne lássam,
én, örök diák, Róbert Dávid.

AJANLÁS:

Még egy tyúkot se bántottam.
Érzéketlen gyomrom vásik,
halok, orrommal a nyomorban,
én, örök diák, Róbert Dávid.

A S S Z O N Y F Ő Z T E É T E L

Irta: SELLYEI JÓZSEF

Az ördögsuhaj ellopta a szántó parasztember ebédjét. De csak azért lopta el, mert minden este be kellett számolnia valamilyen csintalan gonosztettel az ördögök királyának — s nem azért, mintha éhes lett volna.

De az ördögök királya, aki minden egyes parasztember dolgát jól ismeri, most nem dicsérte meg a suhajt a csintalanságáért, hanem a károsult parasztember pártjára állt, a védelmébe vette.

Ugy megszidta a kis suhajt, hogy az ugyancsak megpirosodott a szégyentől. Aztán szigorú parancsot adott neki, hogy tegye jóvá a hibáját, valamiben legyen annak a parasztembernek a segítségére.

Másnap az ördögsuhaj, mint munkanélküli szolgáló sétált a határon. Olyan embernek látódott, akit a gazdája elzavart magától valami bűn miatt és most nincsen semmi dolga, csak a pacsirták ének-

* L. Birálataink közt Sándor László cikkét.